

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

ฉบับประจำวันที่ 16 เดือนมีนาคม พ.ศ.2551 หน้า 23

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

พระเมตตา 'สมเด็จพระเทพฯ'

'บัณฑิตคืนถิ่น' สร้างชีวิต-พัฒนาชนบทไทย

"เยาวชนไทยส่วนมากที่อยู่ในวัยเล่าเรียน แต่ไม่มีโอกาสได้เรียนต่อเพื่อนำความรู้ไปใช้พัฒนาท้องถิ่นตน..."
"อยากจะตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนนักเรียนเหล่านั้น เลือกรอโรงเรียนในเขตที่จะหาโอกาสศึกษาต่อได้ยาก ให้รับการศึกษต่อพอเป็นตัวอย่าง..." "การที่นักเรียนได้เรียนต่อนั้นก็เป็ประโยชน์ต่อนักเรียนเอง คือเมื่อมีความรู้มากขึ้น ควรจะมีโอกาสได้เลือกอาชีพเลี้ยงตัวที่จะทำประโยชน์ให้กับคนอื่นได้มากขึ้น..."

...ด้วยพระเมตตา ด้วยแนวพระราชดำริในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ดังกล่าวนี ้น วันนี้มีเยาวชนไทยคนรุ่นใหม่จำนวนหนึ่งมีโอกาส ได้ศึกษาในระดับสูง และกลับสู่ชุมชนเพื่อพัฒนาท้องถิ่นไทย ด้วยโครงการ "บัณฑิต คืนถิ่น"

เมื่อวันที่ 26 ก.พ.ที่ผ่านมา ณ พระตำหนักภูฟ้าพัฒนา อ.บ่อเกลือ จ.น่าน "บัณฑิตคืนถิ่น" จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) 22 ชีวิต ซึ่งบ้างก็ได้บรรจุเป็นข้าราชการ บ้างก็เป็นครูอัตราจ้าง รวมถึงนักศึกษา มศว ในโครงการฯ ได้มีโอกาสเข้าเฝ้าฯ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ด้วยความสำนึกซาบซึ้ง

โอกาสได้สัมภาษณ์บัณฑิตคืนถิ่น กลุ่มนี้มา
นำเสนอ...

สงกรานต์ มหามิตร อายุ 23 ปี บัณฑิตคืนถิ่น
(ครุศึกษาศาสตร์คืนถิ่น) สอนอยู่ที่โรงเรียน
ศึกษาสงเคราะห์ อ.เวียงสา จ.น่าน บอกว่า
เมื่อจบจากโครงการ มาแล้ว มาเป็นครูสอน
เด็ก ๆ ก็จะพยายามพ่วงเรื่องจริยธรรม
คุณธรรม เข้าไปด้วย พยายามเน้นทาง ไอคิว
อีคิว และเอ็มคิวด้วย เช่น ทำความดีเพื่อ
อะไร

“จิตวิญญาณความเป็นครู อาชีพครู กับครูมี
อาชีพ แตกต่างกัน ซึ่งข้อหลังนั้นจะต้องมี
จิตวิญญาณ รักในอาชีพครู มีความเสียสละ
ซึ่งคิดว่าตนเองก็น่าจะเป็นครูที่ดีได้”
สงกรานต์กล่าว

นุจิรา ภูคา อายุ 23 ปี รายนี้ได้เป็นครูสอน
ที่โรงเรียนบ้านบ่อหยวก (โรงเรียนขยาย
โอกาส) อ.บ่อเกลือ จ.น่าน โรงเรียนนี้มี
นักเรียน 350 คน แต่มีครูแค่ 18 คน ทำให้
ต้องสอนหลายวิชา อาทิ วิทยาศาสตร์ สังคม
ศิลปะ ฯลฯ ทั้ง ๆ ที่โรงเรียนมีอัตราบรรจุ แต่
ไม่มีคนขึ้นมาสอน เพราะเส้นทางสัญญา
ลำบาก

“มาสอนที่นี่เพราะได้กลับบ้านเกิด และเป็น
การตอบแทนทุนโครงการ ก็พยายามทำ
หน้าที่ครูให้ดีที่สุด ให้ทั้งวิชาการ คุณธรรม-
ศีลธรรม แก่เด็กนักเรียน ตอนที่พอมาส่งที่
โรงเรียนยังถามว่าจะอยู่ได้หรือ แต่เราเห็นคน
อื่นอยู่ได้เราก็ต้องอยู่ได้ ซึ่งพออยู่ไปก็
ปรับตัวได้ และสนุกดี” นุจिरากล่าว

ศรจิตรา ปาค่า อายุ 23 ปี สอนที่โรงเรียน
มัธยมป่ากลาง อ.ปัว จ.น่าน บอกว่า โรงเรียน
ที่สอนนี้เหมือนโรงเรียนนานาชาติ มีสารพัด
ชนเผ่าเข้ามาเรียน ทั้งม้ง เมี่ยน ลัวะ ซึ่ง
กลายเป็นจุดเด่นของโรงเรียน ส่วนตนเอง
เป็นลูกคนโต มีน้องชายอีกคน เรียนจบมัธยม
ฯ จากโรงเรียนปัว และรู้ผลว่าผ่านการ
คัดเลือกให้เรียนต่อที่ มศว ด้วยทุนของ
มูลนิธิสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ก็ดีใจ
มาก ตื่นเต้นทั้งครอบครัว

“ความจริงแล้วเด็กในโครงการนี้ไม่มีเงื่อนไข

ว่าจะต้องรับราชการใช้ทุน และไม่มี การ
รับรองว่าจะได้บรรจุ แต่เมื่อเรียนจบได้บรรจุ
เป็นครูที่บ้านเกิดเราก็งี้ดีใจมาก ได้มีโอกาส
เข้าเฝ้าฯสมเด็จพระเทพฯ ซึ่งพระองค์ท่าน
ตรัสถามว่า จบแล้วจะทำงานอะไร พวก
เราก็ตอบไม่ได้ พระองค์ท่านก็ตรัสอีกว่า ไม่
เป็นไร งานมีเยอะแยะ ถ้าไม่มี มาทำงานกับ
เราก็ได้ ซึ่งเมื่อจบแล้วก็ไปเป็นครูอัตราจ้าง
แถวบ้านอยู่สักพัก ต่อมาอีกไม่นานก็ได้บรรจุ
กันทั้ง 22 คน ซึ่งไม่เคยมีเช่นนี้ มาก่อน”
ศรีจิตรา กล่าว

ดาราลักษณ์ คำคาม อายุ 24 ปี สอนที่
โรงเรียนท่าวังผาพิทยาคม อ.ท่าวังผา วิชา
คณิตศาสตร์ และเทอมหน้าจะสอน
วิทยาศาสตร์ด้วย รายนี้เป็น ลูกคนเดียวของ
ครอบครัว พ่อแม่ทำอาชีพเกษตร หลังเรียน
จบมัธยมฯแล้วก็สอบได้ทุนการศึกษา
โครงการบัณฑิตคืนถิ่น ซึ่งครอบครัวดีใจมาก
โดยเฉพาะผู้เป็นแม่ ที่สนับสนุนลูกเต็มที่
เนื่องจากตอนเด็ก ๆ ไม่มีโอกาสได้เรียน
เพราะมีพี่น้องมาก ต้องเลี้ยงน้อง เมื่อลูกมี
โอกาสก็ดีใจมาก

“ชีวิตที่นี่มีความสุข เป็นโรงเรียนที่ดี นักเรียน
ดี ก็มีความตั้งใจจริงในการสอนให้เด็กเก่ง
และเป็นคนดี ด้วยการสอดแทรกคุณธรรม
ทั้งเรื่องการมีวินัยในตนเอง การตรงต่อเวลา
ความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อเป็นการสนอง
พระราชดำริสมเด็จพระเทพฯ ที่ทรงอยากให้
เยาวชนไทยในชนบทได้มีโอกาสทาง
การศึกษา และเป็นคนดีด้วย” ดาราลักษณ์
กล่าว

ปิ่นรัก วิทยา อายุ 30 ปี สอนหนังสือมา 5 ปี
แล้ว ที่โรงเรียนบ้านนาออก อ.บ่อเกลือ และ
โรงเรียนบ้านสัว เจ้าตัวบอกว่า ครอบครัวพ่อ
แม่เป็นเกษตรกร แม่เสียชีวิตแล้ว ส่วนตัว
เป็นเด็กในโครงการ กควค. (ผลิตครูที่มี
ความสามารถ ด้านคณิตศาสตร์ และ
วิทยาศาสตร์) และตอนนี้ได้มีโอกาสเรียนต่อ
ถึงปริญญาโท ด้วย โดยได้ทุนบัณฑิตคืน
ถิ่น ระดับปริญญาโท ปี 2548 ซึ่งเหลือเพียง
การทำสารนิพนธ์เท่านั้นก็จะจบแล้ว

“เรียนผ่านระบบที่วีคอนเฟอเรนซ์ จากศูนย์
จิตรลดา และศูนย์ภูฟ้า” ปิ่นรักบอก

ศศิธร ใหญ่ถนัด อายุ 34 ปี บัณฑิตคืนถิ่น
ปริญญาโทอีกคน เป็นครู สอน
คณิตศาสตร์ และพละ ที่โรงเรียนบ้านสว่า
โรงเรียนเดียวกับที่ปิ่นรักสอนอยู่ ศศิธรเป็น
พี่ใหญ่ของบัณฑิตคืนถิ่นทั้งหมด เป็นคน
เมืองนาน พ่อแม่มีอาชีพค้าขาย ตอนเด็ก
เป็นคนเรียนไม่เก่ง และไม่เคียดอยากเป็น
ครู แต่ ณ วันนี้เธอคือครูเต็มตัว

เมื่อปี 2539 บรรจเป็นครูการศึกษาออก
โรงเรียน (ครูเดินสอน) เดินไปสอนใน
หมู่บ้าน ถึงเวลาพักก็เดินลงมา ชอบมาก
เพราะเป็นอะไรที่ธรรมชาติมาก ๆ ไม่มีอะไรที่
แต่งแต้มเลย จนปี 2547 ก็สมัครเข้า
โครงการบัณฑิตคืนถิ่น และย้ายมาสอนอยู่ที่
โรงเรียนบ้านสว่า ที่เป็นเหมือนโรงเรียน
นานาชาติ มีเด็กพื้นเมืองหลายเผ่า และบาง
คนยังไม่ได้สัญชาติไทย ซึ่งทางโรงเรียนก็
ดำเนินการทำเรื่องขอสัญชาติให้อยู่

“นโยบายของเราคือ พยายามดึงเด็กลงมา
ข้างล่าง เพื่อรับวัฒนธรรม เพราะมีบางบ้าน
ไม่ยอมให้เด็กลงมาเรียนหนังสือเลย
พยายามเชิญชวนเต็มที่ ภายหลังยอม และ
เด็กก็ประสบความสำเร็จ เรียนจบปริญญาตรี
และนำความรู้ไปพัฒนาหมู่บ้าน เพราะเด็กก็มี
ความรู้ ได้เห็น และไปเล่าให้คนในหมู่บ้าน
ฟัง ภายหลังผู้ใหญ่บ้านก็ให้เด็กทุกคน
แม้กระทั่งเด็กอนุบาล ก็เดินลงมาเรียนแล้ว”
ศศิธร กล่าว

ทั้งปิ่นรักและศศิธรร่วมกันบอกว่า “ตื่นเต้น
มากที่ได้มีโอกาสเข้าเฝ้าฯ สมเด็จพระเทพฯ
ซึ่งทุกปีท่านจะทอดพระเนตรการเรียนการ
สอนผ่านทีวีคอนเฟอเรนซ์ โดยพวกเราจะ
สาธิตการสอน และเมื่อปีที่ 2 ทำพิพิธภัณฑ์
หิน พระองค์ท่านก็ทอดพระเนตร จะทรงถาม
ตลอดเวลา ทำให้ตื่นเต้นมาก และไม่คิด
เปลี่ยนย้ายไปที่ไหน เป็นสัญญาใจ และตั้งใจ
มากที่พระองค์ท่านเสด็จมาเยี่ยมทุกปี”

ประยง ใจปิง ครูเดินสอนประจำศูนย์ขุนน้ำ
จอน อ.บ่อเกลือ อายุ 24 ปี และ สุริชาติ คำ
แคว้น ครูเดินสอนประจำศูนย์บ้านปากำ อ.
บ่อเกลือ ทั้งสองเป็นเพื่อนกันตั้งแต่สมัยเรียน
มัธยมฯ และเรียนที่คณะสังคมศาสตร์ สาขา

พัฒนาชุมชน มศว เมื่อจบมาก็เป็นครูเดินสอน โดยผู้เรียนเป็นชนเผ่าลัวะ ซึ่งสุรชาตินั้นต้องสอน เด็กลัวะดั้งเดิม ที่มีการนับถือจารีตประเพณี มีหมอผีด้วย ก็นับว่าสาหัสเอาการ อยู่เหมือนกัน

ทั้งสองบอกว่า สอนเด็กประถมฯ สอนให้เด็กคิดได้ คิดเป็น อ่านออก เขียนได้ เขียนเป็นเน้นภาษาไทย และคณิตศาสตร์ สำหรับผู้เรียนของสุรชาตินั้น เดิมมี 38 คน ตอนนีเหลือ 31 คน เพราะอายุ 15 ปีทำบัตรประชาชนแล้วก็ไม่มาเรียนหนังสืออีก โดยที่บ้านไม่ให้มาเรียน ซึ่งเด็กส่วนใหญ่แทบทั้งหมดฐานะยากจน

สองบัณฑิตพัฒนาชุมชนบอกอีกว่า ทำงานบนดอยนั้นลำบาก ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างตู้เย็น ไฟฟ้า ทั้งเหงา ทั้งหนาว ทั้งกลัว ทั้งเครียด แรก ๆ ก็เข้ากับชุมชนไม่ได้ จนทำไปได้ 3-4 เดือนจึงปรับตัวได้ ทำให้มีแนวคิดหลายอย่าง อยากจะพัฒนาเห็นช่องว่างหลาย ๆ อย่าง ทั้งการศึกษา และสุขภาพ ที่น่าจะช่วยได้

“อยากจะทำเพื่อเป็นการสนองพระราชดำริสมเด็จพระเทพฯ ที่ทรงอยากจะพัฒนาด้านการศึกษา” สุรชาติและประยงร่วมกันยืนยันว่าจะเป็น ครูสอนเด็ก ๆ กลุ่มนี้ต่อไป

นางลักษณ์ ไชยมงคล นิสิตคณะสังคมศาสตร์ สาขาพัฒนาชุมชน มศวรายนี้บอกว่า เป็นคน อ.บ่อเกลือ จ.น่าน กำลังจะเรียนจบในปีนี และอยากจะเป็น ครูสอนเด็กที่นี่ถ้าเป็นไปได้ อยากกลับมาทำงานที่บ้านเกิด อยากใช้ชีวิตอยู่กับ ครอบครัว ซึ่งหากไม่ได้เป็นครู ก็คงจะทำงานในหน่วยงานท้องถิ่นที่บ้านเกิด

“ส่วนตัวแล้วก็ไม่ค่อยชอบชีวิตที่กรุงเทพฯ ที่ต้องแข่งขัน และ อยู่กันอย่างแออัด ค่าใช้จ่ายก็สูง อยู่ที่น่านสบาย ๆ ไม่ต้องรีบร้อน ไม่ต้องแข่ง กับใคร เพียงแค่มียเงินเดือน 7,000 บาท ก็อยู่ได้แบบสบาย ๆ แล้ว ซึ่งเมื่อได้ ทนเรียนในโครงการบัณฑิตคืนถิ่น มูลนิธิสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ก็ถือว่าเป็นโอกาสที่ดีต่อชีวิตมาก เพราะได้มีโอกาสพบกับสิ่งใหม่ ๆ ได้เห็นโลกที่กว้างขึ้น” นางลักษณ์กล่าว

ด้วยพระมหากรุณาธิคุณของ “เจ้าฟ้านัก
การศึกษา” ณ วันนี้ท้องถิ่น ต่าง ๆ ที่
ห่างไกล กำลังมี “บัณฑิตคืนถิ่น” เพิ่มขึ้น
เรื่อย ๆ ซึ่งเป็นผลดีทั้งต่อชีวิตบัณฑิตเอง
ชุมชน และประเทศชาติ !!

การศึกษา 'พอเพียง-ยั่งยืน'

ดร.สมปรรธนา วงศ์บุญหนัก ผู้ช่วย
อธิการบดีฝ่ายเครือข่ายการเรียนรู้ มศว ระบุ
ว่า โครงการบัณฑิตคืนถิ่นมี 2 โครงการคือ
พัฒนาชุมชน และ ครุวิทย์คืนถิ่น เกณฑ์การ
คัดเลือกคือ เรียนดี และสอบคัดเลือก
โดยตรง โดยที่ จ.น่าน ส่วนมากเด็กมีฐานะ
ยากจน ซึ่งจังหวัดนี้ สมเด็จพระเทพ
รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระ
เมตตาให้ดูแลจัดการด้านการศึกษา
โดยเฉพาะ อ.บ่อเกลือ เพื่อให้เด็กในพื้นที่
ด้านนั้นมีโอกาสด้านการศึกษา

“เชื่อมั่นว่าเมื่อเด็กกลับบ้าน เด็กจะไม่ย้ายไป
ไหน เพราะ คือบ้านเกิดถิ่นเกิด ซึ่งจะทำให้
เกิดพัฒนาการด้านการศึกษา จะได้เป็นฐาน
การศึกษาต่อไปในอนาคต” ดร.สมปรรธนา
กล่าว

ด้าน ศ.ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ อธิการบดี มศว
เปิดเผยว่า สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี ทรงแนะเรื่องการบริหาร
จัดการ ทรงย้ำเรื่องบัญชี งานคลัง ที่จะใช้ใน
ชุมชน ซึ่งเป็นการสร้างคน เน้นภาวะ ผู้นำ
การบริหารจัดการ ซึ่งเท่าที่ดูศักยภาพเด็กดี
มาก เพราะอยู่ในชุมชน รู้ปัญหา มีความ
รับผิดชอบ ได้เห็นความกระตือรือร้น เด็ก
นักเรียนพัฒนา อนาคต กล้าพูดกล้าคุย และ
สิ่งที่ได้เรียนรู้ก็ตรงกับชีวิตประจำวัน ใช้
แก้ปัญหาในชุมชนได้

สำหรับภารกิจต่อไปคือ การสร้างความ
เข้มแข็ง และให้มีโอกาส ศึกษาต่อ จะไม่ทิ้ง
เด็ก จะให้เขามีการพัฒนา พบปะกัน พัฒนา
ความคิดความอ่านร่วมกัน พัฒนาให้เขายืน
บนขาตนเองได้อย่างพอเพียงและยั่งยืน

“จ.น่าน เป็นต้นแบบที่ดี เพราะเป็นเมืองปิด
และชุมชนเข้มแข็งมาก เด็กที่นี่พื้นฐานจิตใจ

เป็นขวัญกำลังใจต่อพวกเขาคือการได้เป็น
เด็กทุนในโครงการบัณฑิต คีนถิ่น มูลนิธิ
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ” อธิการบดี
มศว ระบุ.

สภาร์ตน์ ยอดศิริวิชัยกุล